

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 431

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 iunie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 473 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222, ale art. 282 și ale art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003	2-3		
Decizia nr. 532 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) ultima teză din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	3-5		
Decizia nr. 601 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.....	5-6		
		Decizia nr. 688 din 20 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență și art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7-9
		Decizia nr. 689 din 20 mai 2010 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ.....	9-11
		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		58. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale.....	11-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 473

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222, ale art. 282 și ale art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222, ale art. 282 și ale art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 3.915/104/2008 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 438/85/2009, **Tribunalul Olt — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 222, ale art. 282 și ale art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. într-un dosar având ca obiect un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că soluția actuală consacrată de legiuitorul român este într-o vădită contradicție cu litera și spiritul Constituției și a blocului constituțional, prin aceea că încalcă egalitatea în fața legii a unității și a salariaților, care presupune egalitatea de arme juridice utilizate în conflictele de muncă, încalcă dreptul de apărare al unității al cărui exercițiu nu poate fi restrâns. În situația de față, legiuitorul încalcă Constituția când impune ca în cazul conflictelor numite „de interes” partenerii de dialog social să fie exclusiv sindicatele, iar în cazul conflictelor numite „de muncă” acești parteneri să nu mai aibă niciun rol, fiind imposibil pentru unitate să îi atragă în cadrul proceselor declanșate de salariați. Așadar, clasificarea pe care o face legiuitorul nu trebuie să dea naștere în practica rezolvării conflictelor de muncă la inegalități ori inechități, între unitate și salariați. Față de această evidență, autorul excepției critică dispozițiile legale pentru că impun o diferențiere abruptă,

arbitrară de regim juridic, între conflictele de interese și cele de drepturi. Rolul sindicatelor în rezolvarea conflictelor de drepturi reliefează incoerența legislativă. Inadaptarea la realitatea socială este dublată de incoerența legislativă a consacării unor soluții diferite pentru „sub-ipoteza conflictelor de drepturi”. În cazul din speță, menținerea în legislația actuală a art. 222 și art. 282 din Legea nr. 53/2003, a art. 73 din Legea nr. 168/1999 și a art. 28 din Legea nr. 54/2003 reprezintă o incoerență legislativă în privința calității procesuale a sindicatelor la rezolvarea conflictelor de drepturi și, în același timp, vatămă, în esență, dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Tribunalul Olt — Secția civilă consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 222, ale art. 282 și ale art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 222 din Legea nr. 53/2003: „*La cererea membrilor lor, sindicatele pot să îi reprezinte pe aceștia în cadrul conflictelor de drepturi.*”;

— Art. 282 din Legea nr. 53/2003: „*Pot fi părți în conflictele de muncă:*

a) *salariații, precum și orice altă persoană titulară a unui drept sau a unei obligații în temeiul prezentului cod, al altor legi sau al contractelor colective de muncă;*

b) *angajatorii — persoane fizice și/sau persoane juridice —, agenții de muncă temporară, utilizatorii, precum și orice altă persoană care beneficiază de o muncă desfășurată în condițiile prezentului cod;*

c) *sindicatele și patronatele;*

d) *alte persoane juridice sau fizice care au această vocație în temeiul legilor speciale sau al Codului de procedură civilă.*”;

— Art. 287 din Legea nr. 53/2003: „Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.”;

— Art. 73 din Legea nr. 168/1999: „Cererile pot fi formulate de cei ale căror drepturi au fost încălcate, după cum urmează:

a) măsurile unilaterale de executare, modificare, suspendare sau încetare a contractului de muncă, inclusiv deciziile de imputare sau angajamentele de plată a unor sume de bani, pot fi contestate în termen de 30 de zile de la data la care cel interesat a luat cunoștință de măsura dispusă;

b) constatarea nulității unui contract individual sau colectiv de muncă poate fi cerută de părți pe întreaga perioadă în care contractul respectiv este în ființă;

c) constatarea încetării unui contract colectiv de muncă poate fi cerută până la încheierea unui nou contract colectiv de muncă;

d) plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate și restituirea unor sume care au format obiectul unor plăți nedatorate pot fi cerute de salariați în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.”;

— Art. 28 din Legea nr. 54/2003: „(1) Organizațiile sindicale apără drepturile membrilor lor, ce decurg din legislația muncii, statutele funcționarilor publici, contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, precum și din acordurile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, în fața instanțelor judecătorești, organelor de jurisdicție, a altor instituții sau autorități ale statului, prin apărători proprii sau aleși.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222, ale art. 282 și ale art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 73 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 28 alin. (2) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 3.915/104/2008 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 532

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) ultima teză din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) ultima teză din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Ludofin Păcurar în Dosarul nr. 128/226/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 128/226/2009, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) ultima teză din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de Ludofin Păcurar într-un dosar având ca obiect o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că, în forma aprobată inițial de Legea nr. 295/2002, art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 acorda debitorului dreptul să atace cu recurs hotărârea de respingere a cererii în anulare. Art. 1 pct. 12 din Legea nr. 195/2004 a suprimat dreptul la recurs dispunând că hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă. Suprimarea dreptului de recurs, prin această dispoziție reprodusă de art. 8 alin. (5) din ordonanță, încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24. Art. 129 din ordonanță încalcă dreptul folosirii căilor de atac de către debitor, pentru că cererea în anulare nu se judecă potrivit procedurii de judecată a apelului sau a recursului și nici cele privitoare la cazurile de revizuire sau contestație în anulare, astfel că cererea în anulare nu este o cale de atac. Ceea ce face ca ordonanța să fie neconstituțională este faptul că împiedică folosirea căilor de atac prevăzute de lege.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) ultima teză din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 8 alin. (5): „*Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.*”;

— Art. 10 alin. (2): „*Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 8 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, prin raportare la critici asemănătoare, prin numeroase decizii, constatând că sunt constituționale.

Astfel, de exemplu, Curtea s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată prin Decizia nr. 269 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006. Cu această ocazie, Curtea a constatat că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială în materia executării creanțelor, iar legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată, conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, evident cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, Curtea s-a mai pronunțat, de altfel, prin Decizia nr. 447 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005, prilej cu care a constatat conformitatea textului în cauză cu Legea fundamentală, stabilind că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun. Chiar dacă cererea în anulare este o cale de atac cu fizionomie juridică proprie, iar hotărârea de respingere a acesteia este irevocabilă, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită „*în condițiile legii*”.

Referitor la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 486 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008. Astfel, Curtea a constatat că teza întâi a art. 10 alin. (2) permite debitorului invocarea, prin contestația la executare, și a unor apărări de fond împotriva titlului executoriu, iar teza a doua a aceluiași alineat exceptează de la exercițiul acestui drept debitorul care a formulat o cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului. Conform prevederilor art. 8 din aceeași ordonanță, împotriva ordonanței cu somația de plată, emisă de judecător, debitorul poate formula cerere în anulare la instanța competentă pentru judecarea cauzei în primă instanță, care va putea anula ordonanța, situație în care, la cererea creditorului, se va proceda la judecarea în fond a cauzei, în condițiile dreptului comun. Din conținutul acestor dispoziții legale nu rezultă nicio îngrădire a accesului liber la justiție pentru niciuna dintre părțile litigante. Debitorul nemulțumit de ordonanța cu somația de plată poate formula o cerere în anulare, la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. El poate, de asemenea, formula contestație la executare împotriva titlului executoriu, în cadrul căreia are dreptul să invoce și apărări de fond, dacă nu și-a exercitat dreptul de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței cu somația de plată. Excepția prevăzută în art. 10 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este justificată, întrucât aceasta are în vedere situația în care, în lipsa cererii în anulare, debitorul nu a putut invoca apărările de fond.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) ultima teză din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Ludofin Păcurar în Dosarul nr. 128/226/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 601

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul „Spiru Haret” din Târgu Mureș, prin reprezentant legal Ioan Săcărea, în numele membrilor de sindicat Floarea Alama, Carmen Andreea Bichiș, Marcela Victoria Boian, Ionela Brăileanu, Floarea Călugăr, Aurelia Ciotloș, Maier Eugenia Chirteș, Dorian Feier, Simona Fiser, Răfăla Forsea, Cornelia Florentina Potici, Ovidiu Ioan Lazăr, Lidia Elisabeta Mester, Mihaela Maries, Ana Pavel, Ana Rodica Preoteasa, Aurelia Precup și Marius Emilian Rat, în dosarele nr. 1.146/102/2009, nr. 1.148/102/2009, nr. 1.150/102/2009, nr. 1.142/102/2009 și nr. 1.143/102/2009 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 6.195D/2009—6.199D/2009, având în vedere identitatea de obiect a acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 6.196D/2009—nr. 6.199D/2009 la Dosarul nr. 6.195D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 842/2009 și nr. 989/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 4 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.146/102/2009, nr. 1.148/102/2009, nr. 1.150/102/2009, nr. 1.142/102/2009 și nr. 1.143/102/2009, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Spiru Haret” din Târgu Mureș, prin reprezentant legal Ioan Săcărea, în numele membrilor de sindicat Floarea Alama, Carmen Andreea Bichiș, Marcela Victoria Boian, Ionela Brăileanu, Floarea Călugăr, Aurelia Ciotloș, Maier Eugenia Chirteș, Dorian Feier, Simona Fiser, Răfăla Forsea, Cornelia Florentina Potici, Ovidiu Ioan Lazăr, Lidia Elisabeta Mester, Mihaela Maries, Ana Pavel, Ana Rodica Preoteasa, Aurelia Precup și Marius Emilian Rat, cu ocazia soluționării unor litigii de muncă având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1

alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, arată că Guvernul a adoptat aceste acte normative cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acestora, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, anume dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent. De asemenea, consideră că au fost încălcate și prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 102 alin. (1) și art. 111 alin. (1).

În final, arată că este înfrânt și art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, menționează că prevederile legale criticate nu satisfac exigențele constituționale ale art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (6), motiv pentru care opinează că acestea sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, precum și cele ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul „Spiru Haret” din Târgu Mureș, prin reprezentant legal Ioan Săcărea, în numele membrilor de sindicat Floarea Alama, Carmen Andreea Bichiș, Marcela Victoria Boian, Ionela Brăileanu, Floarea Călugăr, Aurelia Ciotloș, Maier Eugenia Chirteș, Dorian Feier, Simona Fiser, Rafila Forsea, Cornelia Florentina Potici, Ovidiu Ioan Lazăr, Lidia Elisabeta Mester, Mihaela Maries, Ana Pavel, Ana Rodica Preoteasa, Aurelia Precup și Marius Emilian Rat, în dosarele nr. 1.146/102/2009, nr. 1.148/102/2009, nr. 1.150/102/2009, nr. 1.142/102/2009 și nr. 1.143/102/2009 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației puterilor în stat și obligația respectării Constituției și a legilor, art. 20 alin. (1) referitor la respectarea tratatelor internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) referitor la protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) care prevede rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) referitor la rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008, Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, sau Decizia nr. 984 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 4 august 2009, prilej cu care Curtea a constatat că acestea sunt neconstituționale.

De asemenea, și prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar au fost declarate, la rândul lor, ca fiind neconstituționale, prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009.

Totodată, Curtea observă că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele, de asemenea, abrogate.

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 688

din 20 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență și art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență și art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Ion Pană, reprezentantul acționarilor Băncii Internaționale a Religiiilor — S.A., în Dosarul nr. 133.01/3/2000 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin avocatul Vasilica Coroiu, cu împuternicire la dosar, RVA Insolvency Specialists S.P.R.L., prin avocatul Simona Maria Miloș, cu împuternicire la dosar, și Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistem Bancar, prin consilierul juridic Carmen Lazăr, cu împuternicire la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții faptul că autorul excepției, prin împuternicit, a depus la dosarul cauzei materiale documentare pentru susținerea excepției. De asemenea, Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistem Bancar a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției, iar Consiliul de administrație al Băncii Internaționale a Religiiilor — S.A. a depus note scrise pentru admiterea excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care susține excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

Având cuvântul, reprezentantul RVA Insolvency Specialists S.P.R.L. arată că excepția de neconstituționalitate nu are legătură cu obiectul cauzei. Solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată și depune note scrise în acest sens.

Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistem Bancar solicită respingerea excepției, pentru motivele depuse la dosarul Curții.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 133.01/3/2000, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (3) din**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență și art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Pană, reprezentantul acționarilor Băncii Internaționale a Religiiilor — S.A., într-o cauză comercială ce are ca obiect procedura falimentului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că instanța de judecată nu s-a supus prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, făcând posibilă situația ca o societate profesională nedesemnată legal să efectueze acte și proceduri de lichidare a patrimoniului Băncii Internaționale a Religiiilor, fără ca aceasta să aibă competența legală de a efectua astfel de operațiuni. Consideră că dispozițiile art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 contravin prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție, întrucât portofoliul de dosare ce se transmite de drept persoanelor fizice sau societății civile profesionale cu răspundere limitată nou-înființate (SPRL) ori întreprinderii profesionale unipersonale cu răspundere limitată (IPURL) are la bază emiterea unor hotărâri judecătorești de numire a lichidatorului de către judecătorul-sindic, anumite persoane, fizice sau juridice, substituindu-se judecătorului și hotărârii acestuia. Apreciază că „legiitorul nu avea competența de a avea vreo imixtiune în ceea ce privește activitatea judecătorească”. Arată că transferul dosarelor echivalează cu un transfer al hotărârilor judecătorești, fapt ce contravine prevederilor art. 126 din Constituție, deoarece nu poate exista o ingerință a unei puteri sau a unei persoane în actul de justiție. Consideră că, în cazul în care societatea instituită inițial ca lichidator în cauză s-ar fi transformat, conform legii, în societate profesională, ar fi avut calitatea de succesor în drepturi și obligații și nu s-ar fi impus numirea unui alt lichidator. Prin hotărâre, în conformitate cu dispozițiile legale, judecătorul-sindic trebuie să numească în cauză un alt lichidator. Arată că efectuarea procedurii de lichidare de către o persoană necompetentă atrage nulitatea tuturor actelor întocmite de către aceasta, având drept consecință prejudicierea gravă a intereselor creditorilor și acționarilor, astfel încât textul de lege criticat încalcă dreptul la un proces echitabil, prevăzut în cuprinsul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006, autorul arată că acestea sunt discriminatorii, întrucât toți cetățenii ar trebui să se bucure de același tratament, în sensul suspendării cauzei, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, cu atât mai mult cu cât jurisprudența Curții se poate schimba. Consideră că legiitorul a impus anumite pârghii de cenzură la dispoziția judecătorului, în locul Curții Constituționale. Arată că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, deoarece dreptul judecătorului-sindic de a respinge cererea de suspendare este conferit în mod discriminatoriu față de ceilalți magistrați ce nu au acest drept.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând în acest sens că dispozițiile art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 sunt justificate de evitarea unor blocaje la instanțele de judecată în ceea ce privește dosarele aflate pe rol. În ceea ce privește prevederile art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006, invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 254/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 30 iulie 2007, rectificată prin Rectificarea din 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 13 septembrie 2007, și ale art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, având următorul conținut:

— Art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006: „(3) *Societățile comerciale de practicieni în reorganizare și lichidare își pot transmite întreg patrimoniul SPRL sau IPURL înființate conform prevederilor legale, fără lichidare. Portofoliul de dosare se transmite de drept cabinetelor individuale, în cazul practicienilor în insolvență persoane fizice, sau SPRL ori IPURL nou-înființate de către asociații acestora membri UNPIR, indiferent dacă societățile comerciale de practicieni în insolvență care îl dețineau sunt radiate sau își continuă activitatea, fără însă a mai avea în obiectul de activitate reorganizarea și lichidarea*”;

— Art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006: „(7) *Prin derogare de la prevederile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul-sindic va putea să nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a căror constituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională. Suspendarea va privi doar cererile care au legătură directă cu reglementarea atacată.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației puterilor în stat, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești. De asemenea, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces

echitabil și art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, în ceea ce privește critica autorului potrivit căreia instanța de judecată nu s-a supus prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și societatea instituită inițial ca lichidator în cauză nu s-a transformat, conform legii, în societate profesională, Curtea constată că aceste aspecte nu constituie probleme de constituționalitate, ci de aplicare a legii de către instanța de judecată, ceea ce excedează controlului de constituționalitate.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, Curtea apreciază că textul criticat corespunde scopului și caracterului special al procedurii insolvenței, asigurând celeritatea acesteia, fără a leza în vreun fel rolul constituțional al instanțelor de judecată, în speță tribunalele, prin judecătorul-sindic, în soluționarea dosarelor având ca obiect procedura insolvenței instituțiilor de credit, astfel încât dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție. De asemenea, textul nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la un recurs efectiv, prevăzute în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 prin raportare la art. 20 din Constituție. Prin transmiterea portofoliului de dosare, prevăzută în cuprinsul textului criticat, nu se instituie o procedură inechitabilă, ci doar o diferență de regim impusă în vederea împlinirii cu celeritate a procedurii insolvenței, existând posibilitatea efectivă pentru părți de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție. În considerarea angajamentelor asumate de autoritățile române în procesul de aderare a României la Uniunea Europeană, care au implicat identificarea și eliminarea cât mai rapidă, în mod necesar, anterior aderării, a tuturor aspectelor ce constituie obstacole în calea liberei circulații în spațiul comunitar a bunurilor, capitalurilor, serviciilor și persoanelor, s-a impus, cu stringență, adoptarea unui act normativ, în regim de urgență, pentru modificarea reglementării profesiei de practician de insolvență. Astfel, transmiterea portofoliului de dosare, ce face obiectul excepției de neconstituționalitate, a fost justificată de necesitatea evitării creării unor blocaje în ceea ce privește dosarele aflate pe rolul instanțele de judecată. De altfel, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, fapt ce nu constituie o ingerință a puterii legiuitoare în activitatea judecătorească, astfel încât textul de lege criticat nu contravine nici prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție. Pentru aceste motive, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.051 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 4 decembrie 2007, s-a mai pronunțat, respingând critica cu un atare obiect. Cu acel prilej, a reținut că, prin derogare de la dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, reglementarea criticată corespunde scopului și caracterului special al procedurii insolvenței, asigurând celeritatea necesară procedurii, fără a leza în vreun fel rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției și de unică autoritate de jurisdicție constituțională în România. Astfel, prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 124 alin. (2) din Constituție. Prin aceeași decizie s-a mai reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 85/2006 constituie norme de procedură a căror stabilire,

potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. Pentru aceste considerente, nu poate fi primită critica de neconstituționalitate a textului de lege criticat prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. Totodată, s-a constatat că procedura insolvenței este o procedură specială,

caracterizată de celeritate și care are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind în același timp valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor. Soluția și considerentele pronunțate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând temeuri care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență și art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Ion Pană, reprezentantul acționarilor Băncii Internaționale a Religiilor — S.A., în Dosarul nr. 133.01/3/2000 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 20 mai 2010

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Dolj în Dosarul nr. 19.511/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 19.511/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Dolj într-o cauză civilă ce are ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că Guvernul, prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008, și-a exercitat abuziv dreptul de apreciere, dispunând modificarea arbitrară a dispozițiilor dintr-o lege, fără a justifica urgența emiterii ordonanței. Arată că dispozițiile criticate au fost adoptate fără consultarea federațiilor semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură, precum și a Consiliului Economic și Social. Consideră că prevederile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 au fost emise cu încălcarea Legii nr. 130/1996 și a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 84/1995.

Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând, în acest sens, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4), art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (6) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008. Prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 s-a modificat titlul Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel încât acesta are următorul cuprins: „Ordonanță privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ”. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

„Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

Prevederile din Legea fundamentală invocate în motivarea excepției sunt următoarele: art. 1 alin. (4) și (5) privind statul român, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) și (5) referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) referitor la rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) referitor la delegarea legislativă și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării Curții cu excepția de neconstituționalitate, prevederile art. 1 pct. 2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale a devenit inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar Dolj în Dosarul nr. 19.511/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARMagistrat-asistent,
Cristina Toma**ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**
GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**
pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
și alte măsuri financiar-fiscale

Întrucât nivelul veniturilor bugetare a fost profund afectat de criza economică și financiară, pentru realizarea unui echilibru între nivelul veniturilor și cel al cheltuielilor, corelat cu obiectivele macroeconomice, datorită necesității implementării unor măsuri de largire a bazei de impozitare, precum și de majorare a unor impozite în domeniul impozitelor directe și în domeniul impozitelor și taxelor locale,

având în vedere necesitatea eliminării, cât mai urgent posibil, a incompatibilității legislației naționale privind recuperarea pierderilor realizate prin sediile permanente din străinătate ale persoanelor juridice române cu dispozițiile art. 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru evitarea declanșării procedurii de infringement,

ținând seama de faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea drept consecințe negative creșterea deficitului bugetar,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (1) punctul 2 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 2.1 și 2.2, cu următorul cuprins:

„2.1. Orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, și respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuțiile ce îi revin și modul de îndeplinire a acestora, locul desfășurării activității, programul de lucru;

b) în prestarea activității, beneficiarul de venit folosește baza materială a plătitorului de venit, respectiv spații cu înzestrare

corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, unelte de muncă și altele asemenea;

c) beneficiarul de venit contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

d) plătitorul de venit suportă în interesul desfășurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, precum și alte cheltuieli de această natură;

e) plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit;

f) orice alte elemente care reflectă natura dependentă a activității.

2.2. În cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalulate și virate, fiind datorate solidar de către plătitorul și beneficiarul de venit. În acest caz se

aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază.”

2. La articolul 7 alineatul (1), după punctul 13 se introduce un nou punct, punctul 13¹, cu următorul cuprins:

„13¹. dreptul de autor și drepturile conexe — constituie obiect al acestora operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare și independent de valoarea și destinația lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum și drepturile conexe dreptului de autor și drepturile sui-generis, potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 15 alineatul (1), litera c) se abrogă.

4. La articolul 31, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin și dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.”

5. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pierderi fiscale externe

Art. 32. — Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se raportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.”

6. La titlul II „Impozitul pe profit”, capitolul VI se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Impozitul pe dividende

Declararea, reținerea și plata impozitului pe dividende

Art. 36. — (1) O persoană juridică română care distribuie/plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină, să declare și să plătească impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 16% asupra dividendului brut distribuit/plătit unei persoane juridice române.

(3) Impozitul pe dividende se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se distribuie/plătește dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română:

a) unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține, la data plății dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora inclusiv;

b) fondurilor de pensii facultative, respectiv fondurilor de pensii administrate privat;

c) organelor administrației publice care exercită, prin lege, drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului la acele persoane juridice române.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică și asupra sumelor distribuite/plătite fondurilor deschise de investiții, încadrate astfel, potrivit reglementărilor privind piața de capital.”

7. După articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate

Art. 37¹. — (1) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate, înregistrate până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, se recuperează potrivit prevederilor în vigoare până la această dată.

(2) Pentru anul 2010, pierderile realizate printr-un sediu permanent situat într-un stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri se determină luând în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate de la începutul anului fiscal.”

8. La articolul 49, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:

„(2)¹ Venitul net anual dintr-o activitate independentă stabilit pe baza normei de venit nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii normei de venit, înmulțit cu 12.”

9. La articolul 50 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) o cheltuială deductibilă egală cu 20% din venitul brut;”

10. La articolul 50 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) o cheltuială deductibilă egală cu 25% din venitul brut;”

11. La articolul 52, litera f) a alineatului (1) și litera b) a alineatului (2) se abrogă.

12. La articolul 52, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul.”

13. La articolul 55 alineatul (3), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) tichete-cadou acordate potrivit legii.”

14. La articolul 55 alineatul (4), literele a¹), a²), j) și k) se abrogă.

15. La articolul 55 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;”

16. La articolul 65 alineatul (2), literele a) și c) se abrogă.

17. La articolul 66, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4)², cu următorul cuprins:

„(4)² Determinarea câștigului/pierderii potrivit alin. (1)—(3) revine fiecărui intermediar, societate de administrare a investițiilor, în cazul răscumpărării de titluri de participare la

fondurile deschise de investiții, sau plătitor de venit, după caz, la fiecare tranzacție.”

18. La articolul 66, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Câștigul net/Pierdere netă se determină la sfârșitul fiecărui trimestru ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate cumulată de la începutul anului, ca urmare a tranzacționării titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise. Câștigul net determinat/Pierdere netă determinată la sfârșitul fiecărui trimestru se calculează de către contribuabil, pe baza declarației de impunere trimestriale.”

19. La articolul 66, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Câștigul net anual/Pierdere netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulată de la începutul anului, și este egal/egală cu câștigul net determinat/pierdere netă determinată la sfârșitul trimestrului IV al anului fiscal respectiv. Câștigul net anual impozabil/Pierdere netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câștigul net anual/pierdere netă anuală, diminuat cu pierderile reportate din anii fiscali anteriori. Câștigul net anual impozabil/Pierdere netă anuală se calculează de către contribuabil, pe baza declarației de impunere.”

20. La articolul 66, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Pentru tranzacțiile cu titlurile de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, efectuate în cursul fiecărui trimestru din anul fiscal, fiecare intermediar, societate de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau alt plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câștigului/pierderii pentru fiecare tranzacție efectuată pentru contribuabil;

b) transmiterea către fiecare contribuabil a informațiilor privind totalul câștigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacțiile efectuate în cursul fiecărui trimestru, până la data de 5 a lunii următoare trimestrului;

c) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat, la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor/pierderilor pentru tranzacțiile efectuate cu titlurile de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, pentru fiecare contribuabil.”

21. La articolul 66, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Procedura de aplicare a prevederii alin. (6) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

22. La articolul 67, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum și cele la depozitele clienților,

constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Virarea impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont.”

23. La articolul 67, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu 1 iulie 2010 pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile.”

24. La articolul 67, alineatul (2¹) se abrogă.

25. La articolul 67 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) câștigul net determinat la sfârșitul fiecărui trimestru din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 16%. Obligația calculării și virării impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială în contul impozitului pe câștigul net anual impozabil revine contribuabilului, pe baza declarației de impunere trimestrială depusă până la data 25 inclusiv a lunii următoare fiecărui trimestru, prin luarea în calcul a impozitului stabilit la sfârșitul trimestrului anterior. Termenul de declarare constituie și termen de plată a impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială, în contul impozitului pe câștigul net anual impozabil, către bugetul de stat. Impozitul de plată/de restituit se calculează ca diferență între impozitul pe câștigul net determinat la sfârșitul fiecărui trimestru și plata anticipată aferentă trimestrului anterior;”

26. La articolul 67 alineatul (3), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 16%, pe baza declarației de impunere. Obligația calculării și virării impozitului pe câștigul net anual impozabil datorat revine contribuabilului, pe baza declarației de impunere depusă, potrivit prevederilor art. 83. Impozitul anual de plată/de restituit se determină ca diferență între impozitul pe câștigul net anual impozabil și plata anticipată aferentă câștigului net determinat la sfârșitul trimestrului IV;”

27. La articolul 67 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) câștigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 16% la fiecare tranzacție, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat și reținut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației de impunere. Impozitul anual datorat se stabilește de către contribuabil prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (7).”

28. La articolul 67, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pierderea netă anuală din tranzacționarea titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, stabilită prin declarația de impunere anuală, se recuperează din câștigurile nete anuale obținute în următorii 7 ani fiscali consecutivi. Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.”

29. La articolul 77, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net. Venitul net se calculează la nivelul câștigurilor realizate într-o zi de la același organizator sau plătitor.”

30. La articolul 82, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În situația rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, plățile anticipate stabilite potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) vor fi recalulate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative.”

31. La articolul 83, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Declarația de impunere se completează și pentru contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2), caz în care plățile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepția art. 82 alin. (7).”

32. La articolul 83, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Declarația de impunere se completează și pentru câștigul net anual impozabil/pierderea netă anuală, generat/generată de:

a) tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.”

33. La articolul 83, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) Declarația de impunere trimestrială se completează pentru câștigul net determinat/pierderea netă determinată la sfârșitul fiecărui trimestru, generat/generată de tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise.”

34. La articolul 84, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil datorat este calculat de contribuabil, pe baza declarației de impunere, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câștigului net anual impozabil din anul fiscal.

.....
(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise, câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen, pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(3) Organul fiscal competent are obligația calculării, reținerii și virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

c) câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.”

35. La articolul 86, alineatele (7) și (8) se abrogă.

36. Articolul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

Art. 88. — Persoanele fizice nerezidente care desfășoară activități dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu.”

37. La articolul 91, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.”

38. La articolul 94, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4), (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile art. 49 alin. (2)¹, art. 50 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) se vor aplica în mod corespunzător începând cu 1 iulie 2010.

(5) Prevederile art. 55 alin. (3) lit. h) se aplică începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010. Veniturile reprezentând:

- tichetele de creșă, acordate potrivit legii;
- tichetele de vacanță, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie, devin impozabile începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010.

(6) Procedura de aplicare a prevederii alin. (4) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

39. La articolul 115 alineatul (2), partea introductivă și litera e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlului II sau III, după caz:

.....
e) veniturile obținute de nerezidenți dintr-o asocieră constituită în România.”

40. La articolul 115, alineatul (4) se abrogă.

41. La articolul 116 alineatul (2), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) 25% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.”

42. La articolul 116, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit

al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.”

43. La articolul 117, literele a), c), f), i) și k) se abrogă.

44. La articolul 140, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduce.”

Art. II. — La calculul câștigului net și al impozitului pe venit aferent în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, pentru anul 2010, se aplică următoarele reguli:

1. Pentru perioada 1 ianuarie 2010—30 iunie 2010 se determină câștigul net/pierderea netă aferent/aferentă acestei perioade în funcție de perioada de deținere și se asimilează câștigului net anual/pierderii nete anuale. Impozitul se determină prin aplicarea cotelor de impunere de 1% și, respectiv, 16% la câștigul net aferent perioadei, asimilat câștigului net anual.

2. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010—30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale se compensează cu câștigul net asimilat câștigului net anual aferent perioadei 1 iulie 2010—31 decembrie 2010. Dacă în urma compensării rezultă pierdere, aceasta se reportează numai asupra câștigului net anual impozabil aferent anului 2011.

3. Obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în perioada respectivă.

4. Pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010 prevederile art. 66 alin. (5), (5)¹ și (6) și art. 67 alin. (3) lit. a) și a¹) și alin. (5) se vor aplica corespunzător începând cu 1 iulie 2010.

Art. III. — (1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) Asupra veniturilor prevăzute la alineatul precedent se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale, asigurări sociale de sănătate și asigurări de șomaj.

(3) Baza de calcul la care se aplică aceste contribuții este limitată la 5 salarii medii brute pe economie la nivelul salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale.

(4) Obligația declarării, calculului, reținerii și plății contribuțiilor prevăzute la alineatul precedent revine plătitorului de venit, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. IV. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență:

a) se abrogă prevederile privind scutirea de la plata impozitului pe veniturile din salarii stabilite potrivit art. 3 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009. Prevederile privind scutirea de la plata contribuțiilor sociale obligatorii stabilite potrivit art. 3 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 rămân în vigoare;

b) se abrogă prevederile privind scutirea de la plata impozitului pe veniturile din salarii stabilite potrivit art. 8 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile privind scutirea de la plata contribuțiilor sociale

obligatorii stabilite potrivit art. 8 din Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, rămân în vigoare.

Art. V. — Prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 iulie 2010, cu excepția cazului în care în prezenta ordonanță de urgență se prevede altfel.

Art. VI. — În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe

de urgență se vor elabora de către Ministerul Finanțelor Publice normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. VII. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu

București, 26 iunie 2010.
Nr. 58.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 444171